

2. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про звернення громадян» щодо електронного звернення та електронних петицій» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://reforms.in.ua/Content/download/OR035E_E-petitions.pdf

3. Нестерович В. Інституційне утворення електронних петицій в Україні в контексті зарубіжного досвіду / В. Нестерович // Журнал «Віче». – листопад 2015. – №22. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.viche.info/journal/5005/>

4. Закірова С. Ефективність системи електронних петицій в Україні: аналіз і застереження першого досвіду / С. Закірова // Громадська думка про право творення: інформаційно-аналітичний бюлетень на базі оперативних матеріалів. – №1 (140). – 2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nbuviar.gov.ua/images/dumka/2016/1.pdf>

Курсант навчального взводу ПС-445
ДДУВС

Мурашкін Д.О.,
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
ДДУВС, к.ю.н.
Гаркуша В.В.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

В сучасному світі погляди на проблему безпеки дорожнього руху різноманітні. Вона є серйозною соціальною та економічною проблемою. Відсутня ефективна система управління безпеки дорожнього руху, яка не дозволяє в повній мірі використовувати наукові досягнення в галузі безпеки дорожнього руху. Функціонування всієї транспортної системи в Україні є недосконалою, як наслідок, недостатній стан безпеки дорожнього руху. Таким чином, тема забезпечення безпеки дорожнього руху в сучасних умовах є актуальною та потребує подальшого дослідження.

В останні роки загострюється проблема безпеки дорожнього руху. Здебільшого саме на автомобільному транспорті через його численність та щільність проблема забезпечення безпеки руху є актуальною.

Виконання Україною Глобального плану здійснення Десятиліття дій з безпеки дорожнього руху на 2010 - 2020 роки, проголошеного Генеральною Асамблеєю ООН у березні 2010 року, проводиться згідно з Стратегією з підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2015 року (далі – Стратегія), було схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25.05.2011 року № 480 р., а також Планом заходів щодо реалізації цієї Стратегії, затвердженим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 березня 2012 р. № 140-р. [1]

Вирішення проблеми здійснюватиметься із застосуванням системного підходу обґрунтованих цільових показників шляхом впровадження сучасних вимог і технологій, які системно охоплюють усі ключові аспекти безпеки дорожнього руху, зокрема поведінку людини (людський фактор), дорожню інфраструктуру, конструкційну безпечність транспортних засобів, і одночасно розглядаються на етапі запобігання аварії, під час аварії та після неї, відповідно до загальноприйнятих у світі підходів до формування та реалізації політики підвищення безпеки дорожнього руху [2].

Під час реалізації Стратегії враховуються такі основні принципи:

- превалювання безпеки дорожнього руху над іншими аспектами дорожнього руху;
- дотримання інтересів громадян, суспільства і держави щодо забезпечення дорожнього руху;
- концентрація зусиль органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадськості та науковців для забезпечення дорожнього руху [2].

В Україні законодавча та нормативно-правова база, що регулює суспільні відносини в сфері безпеки дорожнього руху є недосконалою. Наприклад, Закон України «Про дорожній рух», ухвалений ще у 1993 році вже не може відповідати вимогам теперішнього суспільства у повному обсязі.

Так, варто звернути увагу на те, що Україна не спромоглася приступити виконувати рекомендації ООН щодо Десятиліття дій із забезпечення безпеки дорожнього руху 2010–2020 рр. Не був призначений координатор цих дій. Поза увагою також залишилися рекомендації ВООЗ та Комітету з питань внутрішнього транспорту Європейської Економічної Комісії ООН щодо підвищення безпеки дорожнього руху. Через що Україна посіла провідне місце серед країн Європи за рівнем смертності та травмування людей у ДТП.

1. Сучасні причини виникнення проблем безпеки дорожнього руху / О. В. Степанов // Вестник Харьковського національного автомобільно-дорожнього університета. - 2015. - Вып. 68. - С. 118.

2. Про схвалення Транспортної стратегії України на період до 2020 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2010 року № 2174 р.